

## MĂRTURISIRE LA CUMPĂNĂ DE TRIOD ȘI PENTICOSTAR

† Daniil  
Episcopul Daciei Felix

### CONFESSION TO THE TRIOD AND PENTICOSTAR BALANCE

**Abstract:** Every moment should be received, lived, filled with sense and meaning, and lit by prayer. The Hesychast Orthodox Prayer fills to the fullest extent, warms, ignites and flames the golden Cup gem of every moment in our earthly and Christian life. Each moment has its infinite value, that is why a man, a Christian, a clergyman or a monk is bound to connect, bind and hang every moment of his life by faith, hope and love, humility, repentance and weeping, of God's eternity, for eventually God's eternity will call to judgment and judge the moments of our life, separating them as the shepherd breaks up the lambs from the goats.

**Keywords:** theological, time, , life, moment, eternity

Îmbrăcați în sacul pocăinței și în cenușa smereniei regelui, psalmistului și proorocului David și ale necunoscutului împărat al Ninivei, de pe vremea propovăduirii Sfântului prooroc Iona, cădem în genunchi sub dumnezeiescul Omofor al Arhiereului Hristos, Mântuitorul nostru, mărturisindu-ne cu umilință, la sfârșit de Triod și început de Penticostar, în Sfânta Noapte de Înviere, cerând iertare, îndurare și dezlegare, de toate și pentru toate.

Ne mărturisim, pentru că în Duminica vameșului și a fariseului, n-am avut smerenia și rugăciunea celui dintâi, ci înfumurarea și disprețuirea de aproapele, ale celui de-al doilea.

Ne mărturisim, pentru că în Duminica fiului risipitor n-am plâns la râul Babilonului și, nevenindu-ne în fire, nu ne-am întors cu pocăință la Tatăl nostru Cel ceresc, ci ne-am mâniat și ne-am tulburat prin invidia, răutatea și ne iubirea fratelui celui mai mare.

Ne mărturisim, pentru că în Duminica Înfricoșătoarei Judecăți nu ne-am cutremurat la citirea Evangheliei despărțirii pe veci a oilor de capre.

Ne mărturisim, pentru că n-am plâns în Duminica Izgonirii lui Adam din Rai și nu ne-am dorit întoarcerea acolo de unde am fost izgoșiți.

Ne mărturisim, pentru că în Duminica Ortodoxiei n-am dovedit adevărată mărturisire, trăire și făptuire ortodoxă.

Ne mărturisim, pentru că în Duminica Sfântului Grigorie Palama nu ne-am hotărât să ne nevoim mai mult cu Rugăciunea isihastă a minții și a inimii, care ne poate învrednici de vederea luminii dumnezeiești necreate.

Ne mărturisim, pentru că în Duminica Sfintei Cruci nu ne-am lepădat de noi înșine și nu ne-am luat, nici nu ne-am purtat crucea vieții noastre, ci ne-am răzvrătit la orice răstignire și pătimire pentru Hristos și împreună cu Hristos.

Ne mărturisim, pentru că în Duminica Sfântului Ioan Scărarul nu ne-am silit să urcăm măcar o treaptă pe scara cea duhovnicească a virtuților, după icoana Scării cerului de la Betel.

Ne mărturisim, pentru că în Duminica Sfintei Maria Egipteanca nu ne-a învăluit nici o rază din lumina adevăratei pocăințe, rugăciuni și trăire mistică ortodoxă.

Ne mărturisim, pentru că în Sâmbăta lui Lazăr n-am plâns împreună cu Maria și Marta, n-am stat, precum Lazăr, împreună cu Hristos la Cina din Betania și nici nu ne-am adus vasul de alabastru cu mir de nard de mare preț, ca să se umple casa vieții noastre de mireasma mirului harului Duhului Sfânt

Ne mărturisim, pentru că în Duminica Floriilor nu ne-am așternut hainele pe cale înaintea Celui ce este „Calea, Adevărul și Viața” și nici nu ne-am atârnat harfele în sălcii.

Ne mărturisim, pentru că în Săptămâna Patimilor am fost smochin neroditor și n-am plâns precum femeia păcătoasă, nici n-am adus ulciorul cu apa lacrimilor la Cina cea de Taină; nu ne-am smerit spălând picioarele aproapelui nostru și nu ne-am plecat capul pe pieptul Mântuitorului, precum ucenicul Iubirii.

Ne mărturisim, pentru că n-am privegheat și nu ne-am rugat împreună cu Hristos în grădina Ghetsimani, pentru că n-am răbdat nici măcar o lovitură de trestie, pentru că adeseori am apăsat cunună de spini pe capul aproapelui nostru și mai ales pentru faptul că n-am rămas statornici lângă Hristos și Crucea Lui, precum Sfântul Ioan Evanghelistul, ci ne-am lepădat adeseori precum Petru, dar n-am plâns niciodată cu amar precum el.

Ne mărturisim, pentru că întunericul de trei ceasuri de pe Golgota nu ne-a luminat mintea și inima, catapeteasma sufletului nostru nu s-a sfâșiat, iar cutremurul de pământ al Răstignirii Domnului nu ne-a mișcat.

Ne mărturisim, pentru că n-am mărturisit cu adevărat credința sutașului de pe Golgota, nici n-am cerut de la Pilat trupul lui Iisus și de la arhierii și preoți Trupul și Sângele Domnului.

Ne mărturisim, pentru că nu i-am oferit lui Hristos mormântul nostru cel nou săpat în stâncă și n-am ajutat pe Iosif din Arimateea și pe Nicodim la Pogorârea Lui de pe Cruce și la Prohodirea Domnului.

Ne mărturisim, pentru că în Sâmbăta Paștilor nu ne-am odihnit sufletește „după lege”, iar în Dimineața Învierii n-am alergat în grabă, pe când răsărea soarele și învia Soarele Dreptății, la Mormântul Domnului, precum Sfintele femei Mironosițe, cu iubire, cu mireme și cu lacrimi, și împreună cu Sfinții Apostoli Petru și Ioan.

Ne mărturisim, pentru că ani de-a rândul ne-am bucurat mai mult lumește decât duhovnicește de Praznicul Învierii Domnului, zicând „Hristos a înviat!” doar din gură, și răspunzând „Adevărat a înviat!” doar din vârful limbii.

Ne mărturisim, pentru că în Seara Învierii n-am mers împreună cu Hristos Cel Înviat pe drumul spre Emaus, ci adeseori ni s-a părut c-am obosit pe drum, ne-am întors din drum sau am rătăcit de la drum; iar de vom fi ajuns la capătul drumului, nu L-am rugat niciodată stăruitor pe Domnul să rămână pe veci cu noi, de aceea nu ne-am cuminecat la Cina din Emaus, nici nu ni s-au deschis vreodată cu adevărat ochii să-L vedem și nici mintea ca să înțelegem Scripturile și n-am gustat vreodată cu adevărat din fagurul de miere al Sfintelor Paști.

Ne mărturisim, pentru că în toată Săptămâna Luminată și în toată perioada Penticostarului și chiar a Octoihului, am stat mai mereu cu ușile încuiate, „de frica iudeilor”, pacea și lumina Învierii lui Hristos neînvăluindu-ne cu adevărat și deplin străfundurile și subteranele întunecate ale sufletului nostru.

Ne mărturisim, pentru că niciodată n-am zis cu adevărat „Domnul meu și Dumnezeu meu!” precum Toma și niciodată nu ne-am aruncat în valuri, precum Petru, ca să ajungem mai curând la Hristos cel Înviat, Cel ce ne așteaptă pe țărmul veșnic al Tiberiadei, mărturisindu-I, că El, care știe toate, știe că Îl iubim și că nimic nu ne va despărți de dragostea Lui.

Primește Doamne această mărturisire a noastră, a celor ce suntem „îmbrăcați în sac” de pocăință, la Sărbătoarea Sfintelor Paști din anul acesta și la cumpăna celor doi măslini roditori – Triod și Penticostar – și a celor două sfeșnice aprinse în Calendarul bisericesc ortodox – Săptămâna Patimilor și Săptămâna Luminată –, „care stau înaintea Domnului pământului” (cf. Apocalipsă 11, 3-4). (Hățăgel, 5 aprilie 2020, Duminica a V-a din Post).